

Дослідницьке завдання для студентів може полягати у комплексній характеристиці стану безпеки певної економічної сфери із застосуванням всіх перелічених інструментів. Виконання такого завдання передбачає звернення до законодавства і наукових джерел для визначення інтересів і загроз, пов'язаних із обраною сферою, пошук актуальних статистичних і фактичних даних, опрацювання Методики розрахунку рівня економічної безпеки України [4].

Література

1. *Пастернак-Таранушенко Г. А.* Економічна безпека держави. Статика процесу забезпечення / Г.А. Пастернак-Таранушенко / За ред. Б.Кравченка. — К. : Кондор, 2002. — 302 с.
2. Экономическая безопасность: Производство — Финансы — Банки / Под ред. В.К. Сенчагова. — М.: ЗАО «Финстатинформ», 1998. — 621 с.
3. Паспорт спеціальності 21.04.01 — економічна безпека держави (економічні науки). Затверджено Постановою президії ВАК України від 15.12.2004 р. № 11-10/11т. — Режим доступу до ел. версії: http://zakon.nau.ua/doc/?doc_id=476714.
4. Наказ Міністерства економіки України від 02.03.2007 р. № 60 «Про затвердження Методики розрахунку рівня економічної безпеки України». — Режим доступу до ел. версії: http://www.me.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=97980&cat_id=38738.

Клименко С. М., доцент
кафедри економіки підприємств

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ФАХОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИПУСКНИКІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

В умовах модернізації освітнього простору істотної ваги в становленні сучасного типу особистості набуває «концепція компетенцій». Ця тенденція полягає в тому, що підвищується роль когнітивних та інформаційних засад в освіті, а звідси більш адек-

ватним стає поняття «компетенція» на відміну від поняття «кваліфікація». В умовах нового типу економіки все більший пріоритет серед вимог до випускників вищих навчальних закладів одержують вимоги системно організованих інтелектуальних, комунікативних, моральних засад. Це дозволяє успішно організувати діяльність у соціальному, економічному, культурному контекстах. Отже, найважливішим завданням сучасної освіти є її переорієнтація на визначення компетенцій, що забезпечують якість освіти, адекватну вимогам часу. Багато в чому це стосується реалізації інноваційних підходів до навчання, у тому числі компетентнісного, який характеризується переорієнтацією результату освіти з понять «знання, уміння, навички» на поняття «компетенція».

На сьогоднішній день інноваційна економіка потребує фахівців з широкими взаємодоповнюючими компетенціями, яким притаманні такі якості, як лідерство, креативність, інноваційність, рішучість, готовність брати на себе відповідальність. Окреслимо принципи, які на нашу думку відповідають інноваційним підходам до навчання. Перший принцип — концентрація зусиль на створенні власних унікальних ресурсів і компетенцій: 1) високоінтелектуальний потенціал; 2) диверсифікований портфель освітніх програм; 3) глобалізований професорсько-викладацький склад і контингент студентів; 4) фінансовий потенціал, достатній для реалізації нововведень.

Другий принцип — постійна оцінка своєї діяльності за допомогою критеріїв, які відповідають вимогам ринку праці, очікуванням корпоративних і академічних партнерів в Україні і за її межами.

Специфікою кваліфікаційних вимог до викладачів є баланс теоретичних знань та бізнес-практики, а також навичок роботи за програмами магістерського рівня, і перш за все MBA. Сформулюємо кілька пропозицій щодо підвищення інноваційності освітньої діяльності:

— створити єдиний курс базових економічних дисциплін, що забезпечить перехід на більш високий рівень їх викладання. Необхідно так об'єднати матеріал курсу, щоби він був єдиний, цілісний, максимально орієнтований на сучасне сприйняття, щоби знання, які здобувають студенти, не були автономними та розрізненими ;

— забезпечити навчальний процес фундаментальних дисциплін інноваційними методиками на основі телекомунікаційних технологій, тобто: створити «банк» інноваційних технологій, які

розроблені і доступні в Україні в даний час; розробити інноваційні, професійно спрямовані методики для фундаментальних дисциплін із застосуванням міжпредметних зв'язків;

— крім підручників і посібників для студентів необхідно видавати методичні матеріали для викладачів, в яких можна ознайомитись з методичними системами, методиками організації навчального процесу з будь-яких навчальних предметів для формування професійно значущих якостей майбутніх випускників.

Наші пропозиції, звісно, не вичерпують усіх аспектів проблеми формування фахової компетентності випускників вищих навчальних закладів. Запропоновані нами підходи до визначення концепцій, критеріїв та рівнів формування базових професійних компетенцій можуть бути взятими за основу і використані для подальшого науково-педагогічного пошуку.

*Коваленко О. М., Афтанділянц В. В.,
ст. викладачі кафедри менеджменту*

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «СИСТЕМИ ТЕХНОЛОГІЙ» В ЕКОНОМІЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

На сьогодні Україна є чи не найбільшою країною в Європі, маючи найнижчий показник валового внутрішнього доходу на одну людину, а продуктивність праці на переважній більшості промислових виробництв у 5—10 і більше разів нижча, ніж у розвинених країнах. Значною мірою причини такого стану полягають у відсутності ефективного менеджменту в країні. Ситуаційний підхід до управління вимагає від керівника не лише теоретичних знань та практичних навичок науки менеджменту, а також, володіння основою техніко-технологічних та екологічних знань для успішного виконання ними професійних обов'язків. Нині технологічний розрив між розвиненими державами і тими, що розвиваються стає все відчутнішим. У розвинених країнах світу спеціалістів, які мають технічну освіту в десять разів більше, ніж у країнах з нерозвинутою економікою.

Необхідність викладання дисципліни «Системи технологій» не викликає сумнівів, особливо для майбутніх менеджерів, кот-